

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 lipca 1965 r.

Nr 38

TRESC:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

215 — Ministra Finansów z dnia 12 lipca 1965 r. w sprawie finansowania i księgowania wydatków na szkolenie kursowe i doskonalenie zawodowe	369
216 — Ministra Finansów z dnia 15 lipca 1965 r. w sprawie zezwolenia na przyjmowanie i realizowanie niektórych darowizn pieniężnych w obrocie z zagranicą	371
217 — Ministra Finansów z dnia 19 lipca 1965 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia taryfy i sposobu poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków i odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów mechanicznych będących w posiadaniu cudzoziemców dewizowych przebywających w Polsce	372
218 — Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 15 lipca 1965 r. w sprawie bliźszego określenia stopni naukowych i tytułów naukowych w zależności od dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej, których te stopnie i tytuły dotyczą	372

215

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 lipca 1965 r.

w sprawie finansowania i księgowania wydatków na szkolenie kursowe i doskonalenie zawodowe.

Na podstawie § 17 uchwały nr 239 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1964 r. w sprawie niektórych zasad dotyczących prowadzenia i finansowania kursowego szkolenia lub doskonalenia zawodowego (Monitor Polski Nr 58, poz. 274), zwanej w dalszym ciągu „uchwałą”, zarządza się, co następuje:

A. Finansowanie kursów i kursokonferencji prowadzonych przez jednostki i zakłady budżetowe oraz gospodarstwa pomocnicze.

§ 1. 1. Koszty szkolenia pracowników na kursach z oderwaniem od pracy oraz na kursach korespondencyjnych (zaocznych) finansowane są ze środków przewidzianych we właściwych częściach budżetu dla ośrodków szkolenia kursowego.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, obejmują poza kosztami szkolenia również:

- 1) koszty zakwaterowania słuchaczy,
- 2) koszty wyżywienia słuchaczy, z uwzględnieniem odpłatności przewidzianej w § 30 ust. 2 uchwały.

3. Przepis ust. 2 pkt 2 nie ma zastosowania w wypadkach, o których mowa w § 10 ust. 3.

§ 2. Koszty kursów bez oderwania od pracy oraz z częściowym oderwaniem od pracy, obejmujące wynagrodzenie za wykłady (ćwiczenia), a w uzasadnionych wypadkach również inne wydatki na szkolenie pokrywa się:

- 1) ze środków budżetowych, jeżeli organizuje je jednostka budżetowa — z tej podziałki, z której finansowana jest podstawowa działalność danej jednostki budżetowej,

2) ze środków przewidzianych w planach finansowych jednostek pozabudżetowych (zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze), jeżeli organizuje je jednostka pozabudżetowa.

§ 3. 1. Koszty kursokonferencji prowadzonych w ośrodkach szkolenia kursowego pokrywa się łącznie z kosztami zakwaterowania słuchaczy ze środków przewidzianych na ten cel w planach finansowych ośrodków.

2. Koszty kursokonferencji organizowanych poza ośrodkami szkolenia kursowego pokrywa się odpowiednio na zasadach przewidzianych w § 2 dla kursów bez oderwania od pracy i z częściowym oderwaniem od pracy.

3. Koszty, o których mowa w ust. 1 i 2, nie obejmują kosztów wyżywienia słuchaczy.

4. Słuchaczom za czas przebywania na kursokonferencjach przysługują diety, a ponadto w razie organizowania kursokonferencji poza ośrodkami szkolenia kursowego zwrot kosztów noclegów odpowiednio na zasadach obowiązujących pracowników państwowych lub pracowników przedsiębiorstw państwowych w zakresie należności z tytułu podróży służbowych. Należności te wypłacają jednostki zatrudniające pracowników, skierowanych na kursokonferencje, ze środków przewidzianych na podróże służbowe.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do konferencji naukowych i naukowo-technicznych (seminariów, sympozjów itp.).

§ 4. Koszty kursów, kursokonferencji oraz konferencji naukowych i naukowo-technicznych (seminariów, sympozjów itp.) prowadzonych przez ministerstwo (urząd centralny) na rzecz kilku resortów (§ 7 uchwały) pokrywa się

ze środków przewidzianych na ten cel w planie finansowym jednostki organizującej te formy szkolenia.

§ 5. Ośrodki szkolenia kursowego, przyjmujące słuchaczy kursów innych ministerstw i ich jednostek podległych oraz organów prezydium rad narodowych zgodnie z obowiązkiem wynikającym z § 9 uchwały, nie są uprawnione do pobierania opłat z tytułu zakwaterowania tych słuchaczy, ponieważ kredyty przewidziane w budżecie zapewniają normalne funkcjonowanie ośrodków w ciągu całego roku.

§ 6. 1. Wydatki na płace dla pracowników niepełnozatrudnionych na kursach i kursokonferencjach pokrywać należy z bezosobowego funduszu plac.

2. Kierowników i sekretarzy kursów opłaca się tylko na kursach prowadzonych poza własnym ośrodkiem szkolenia kursowego jednostki prowadzącej szkolenie.

3. Normy wynagrodzenia pracowników niepełnozatrudnionych określone w załączniku nr 3 do uchwały stosuje się na kursach z oderwaniem od pracy, bez oderwania od pracy i z częściowym oderwaniem od pracy oraz na kursokonferencjach, konferencjach naukowych i naukowo-technicznych (seminariach, sympozjach itp.). Normy te mogą być stosowane tylko w ramach środków finansowych zatwierdzonych na kursowe szkolenie zawodowe.

4. Przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia dla pracowników, o których mowa w ust. 3, w ramach stawek rozpiętościowych (widełkowych) stawki najwyższe mogą być stosowane w szczególności:

- 1) na kursach i kursokonferencjach dla kadry kierowniczej,
- 2) na kursach i kursokonferencjach o tematyce dotyczącej postępu techniczno-ekonomicznego,
- 3) na innych kursach i kursokonferencjach o tematyce wysoce specjalistycznej.

5. W związku z przepisami § 26 ust. 2 uchwały wykładowcy obowiązani są składać oświadczenia, stwierdzające liczbę wykładów i ćwiczeń, które prowadzą oni u innych organizatorów kursów w danym miesiącu kalendarzowym.

§ 7. Koszty przejazdów i diety wykładowców pokrywają jednostki organizujące kursy.

§ 8. 1. Koszty skryptów, książek, poradników itp. pomocy naukowych przeznaczonych do użytku osobistego uczestników kursów powinny być opłacane przez uczestników kursów i nie mogą być wliczane do kosztów szkolenia.

2. W szkoleniu kursowym prowadzonym przez jednostki i zakłady budżetowe oraz gospodarstwa pomocnicze koszty opracowania i wydania pomocy naukowych wymienionych w ust. 1 mogą być planowane pod warunkiem, że po stronie dochodów zostaną zaplanowane wpłaty do budżetu z tytułu opłat kursantów za te pomoce naukowe.

§ 9. 1. Dzienné normy finansowe na wyżywienie jednej osoby — zgodnie z odrębnymi przepisami — wynoszą:

- 1) w stołówkach ośrodków szkolenia kursowego . . . . . zł 15,75,
- 2) w stołówkach obcych, nie prowadzonych przez ośrodki szkolenia kursowego . . . . . zł 20,00.

2. Opłaty słuchaczy za wyżywienie, przewidziane w § 30 ust. 2 uchwały, oblicza się niezależnie od tego, czy słuchacze korzystają z wyżywienia w stołówkach ośrodków szkolenia kursowego, czy w stołówkach obcych, w stosunku do normy finansowej określonej w ust. 1 pkt 1.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 2, wynoszą:

- 1) dla nie uprawnionych do pobierania zasiłków rodzinnych . . . . . zł 15,75,
- 2) dla uprawnionych do pobierania zasiłków rodzinnych na jednego członka rodziny . . . . . zł 7,85,
- 3) dla uprawnionych do pobierania zasiłków rodzinnych na dwóch członków rodziny . . . . . zł 4,70.

4. Uprawnieni do pobierania zasiłków rodzinnych na trzech lub więcej członków rodziny korzystają z wyżywienia bezpłatnie.

5. Opłaty słuchaczy za wyżywienie należy zarachowywać na właściwy typ środków specjalnych określonych odrębnymi przepisami.

6. Słuchaczom zamieszkałym lub zatrudnionym w miejscu prowadzenia kursu wyżywienie w okresie przebywania na kursie, nie przysługuje.

§ 10. 1. W razie prowadzenia kursów z oderwaniem od pracy poza ośrodkiem szkolenia kursowego lub w ośrodku nie posiadającym stołówki jednostki organizujące te kursy obowiązane są zapewnić słuchaczom wyżywienie w stołówkach ośrodków szkolenia kursowego prowadzonych przez inne jednostki organizacyjne lub w stołówkach obcych.

2. Ośrodki szkolenia kursowego posiadające stołówki powinny umożliwić korzystanie z wyżywienia w tych stołówkach słuchaczom kursów, o których mowa w ust. 1.

3. W wypadkach określonych w § 30 ust. 3 uchwały słuchacze kursów z oderwaniem od pracy w okresie przebywania na kursie ponoszą pełny koszt wyżywienia. Przysługujące słuchaczom za ten czas diety wypłacają jednostki kierujące na kursy ze środków przewidzianych na podróże służbowe.

B. Finansowanie kursów i kursokonferencji prowadzonych przez przedsiębiorstwa państwowe i zjednoczenia oraz kursów zleczanych przez te jednostki.

§ 11. 1. Koszty szkolenia pracowników przedsiębiorstw państwowych na kursach z oderwaniem od pracy oraz na kursach korespondencyjnych (zaocznych) finansowane są ze środków budżetowych, określonych w § 1, z wyjątkiem kursów zleczanych, wymienionych w § 12.

2. Koszty kursów bez oderwania od pracy lub z częściowym oderwaniem od pracy i kursokonferencji, obejmujące wynagrodzenie za wykłady (ćwiczenia), a w wypadkach uzasadnionych również inne wydatki na szkolenie, finansowane są ze środków przewidzianych na ten cel w planach finansowych przedsiębiorstw państwowych (zjednoczeń).

§ 12. 1. Koszty kursów zleczanych organizacjom spółdzielczym, społecznym i państwowym jednostkom organizacyjnym (§ 2 ust. 5 uchwały) pokrywa się ze środków zalimitowanych i wyodrębnionych w planach finansowych przedsiębiorstw państwowych, w pozycji zawierającej wydatki na szkolenie kursowe, zgodnie z § 18 uchwały.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do kursów zleczanych przez zjednoczenia na podstawie § 10 ust. 2 uchwały, w ramach limitów określonych dla resortu zgodnie z § 18 uchwały.

§ 13. 1. Koszty kursów organizowanych przez zjednoczenie albo zjednoczenie wiodące na rzecz kilku przedsiębiorstw (§ 10 ust. 3 uchwały) pokrywa się ze środków zalimitowanych dla tych przedsiębiorstw, proporcjonalnie do liczby pracowników biorących udział w szkoleniu.

2. Przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniach bądź uczestniczące w porozumieniach terenowo-branżowych mogą centralizować w zjednoczeniu środki przeznaczone na szkolenie, o którym mowa w ust. 1.

§ 14. Do kursów prowadzonych przez przedsiębiorstwa państwowe i zjednoczenia oraz do kursów zleczanych (§§ 11, 12 i 13) stosuje się odpowiednio przepisy §§ 6 i 8 — z uwzględnieniem wyjątków, o których mowa w § 13 ust. 2 uchwały — oraz §§ 9 i 10.

§ 15. 1. Prowadzenie kursokonferencji, konferencji naukowych, naukowo-technicznych (seminariów, sympozjów itp.) może zlecić organizacji społecznej lub spółdzielczej tylko

minister (urząd centralny) nadzorujący przedsiębiorstwa państwowe lub zjednoczenie upoważnione przez ten organ.

2. Koszty szkolenia określonego w ust. 1 pokrywa się ze środków zalimitowanych na szkolenie zlecane (§ 18 uchwały).

3. Do kosztów wymienionych w ust. 2 nie zalicza się kosztów zakwaterowania i wyżywienia uczestników, które pokrywają — na zasadach obowiązujących w zakresie należności pracowników z tytułu podróży służbowych — ze środków przewidzianych na podróże służbowe zakłady zatrudniające pracowników skierowanych na szkolenie.

4. Minister (urząd centralny) lub zjednoczenie, zlecające szkolenie określone w ust. 1, ustala koszty szkolenia według zasad przewidzianych w uchwale i w przepisach wydanych na jej podstawie oraz dokonuje podziału kosztów między przedsiębiorstwa państwowe odpowiednio do liczby pracowników, biorących udział w szkoleniu.

5. Jeżeli minister (urząd centralny) lub zjednoczenie uzna za konieczne wzięcie udziału w szkoleniu (ust. 1) pracowników państwowych jednostek organizacyjnych nie będących przedsiębiorstwami, przy podziale kosztów szkolenia między przedsiębiorstwa należy wyłączyć tych pracowników. Pracownicy ci ani jednostki zatrudniające ich, nie ponoszą opłat za uczestnictwo.

6. Zjednoczenia, dokonując podziału między przedsiębiorstwa limitu wydatków na szkolenie zlecane (§ 18 ust. 4 uchwały), mogą zatrzymać odpowiednie kwoty limitu z przeznaczeniem na pokrycie kosztów szkolenia określonego w ust. 1.

§ 16. 1. Pokrywane ze środków obrotowych przedsiębiorstw państwowych (zjednoczeń) koszty kursów, kursokonferencji, konferencji naukowych i naukowo-technicznych (seminariów, sympozjów itp.), o których mowa w § 11 ust. 2, § 12 i § 15 ust. 2, obciążają koszty ogólne (ogólnozakładowe).

2. Sposób ewidencjonowania tych kosztów powinien umożliwić wyodrębnienie w sprawozdawczości łącznych kosztów szkolenia i zalimitowanych kosztów kursów oraz kursokonferencji, konferencji naukowych i naukowo-technicznych (seminariów, sympozjów itp.) zleczanych, o których mowa w § 12 i § 15 ust. 2.

§ 17. Do organizacji spółdzielczych i społecznych prowadzących szkolenie zlecane przez przedsiębiorstwa państwowe (zjednoczenia) mają odpowiednio zastosowanie przepisy dotyczące zasad udzielania dotacji budżetowych organizacjom społecznym oraz kontroli wykorzystania tych dotacji (§ 2 ust. 6 uchwały) oraz przepisy dotyczące limitowania funduszu plac organizacji społecznych dotowanych.

§ 18. W rachunkach za szkolenie prowadzone przez organizacje spółdzielcze i społeczne, poza klauzulą określoną w § 27 uchwały, należy wyodrębnić rodzaje kosztów, z uwzględnieniem następujących pozycji:

- 1) wynagrodzenie za wykłady (ćwiczenia),
- 2) koszty zakwaterowania słuchaczy,
- 3) koszty wyżywienia słuchaczy.

§ 19. Organizacje spółdzielcze i społeczne, prowadzące kursowe szkolenie zawodowe, wyodrębnią w planowaniu i w księgowości ogólne koszty szkolenia oraz rodzaje tych kosztów, a po stronie dochodów wydziela ponadto w odrębne pozycje wysokość opłat wnoszonych za szkolenie zlecane przez przedsiębiorstwa państwowe (zjednoczenia) oraz wysokość opłat wnoszonych przez uczestników.

§ 20. Zarządzenie nie dotyczy kursów i konferencji, o których mowa w § 33 ust. 1 uchwały.

§ 21. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1965 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

216

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 lipca 1965 r.

w sprawie zezwolenia na przyjmowanie i realizowanie niektórych darowizn pieniężnych w obrocie z zagranicą.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 19 i 22 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się osobom fizycznym stale zamieszkałym w kraju (krajowcom dewizowym) na przyjmowanie od osób stale zamieszkałych i przebywających za granicą lub posiadających tam swą siedzibę (cudzoziemców dewizowych) darowizny zagranicznych środków płatniczych, jeżeli darowizna nie jest obciążona obowiązkiem dokonania przez obdarowanego jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych na rzecz darczyńcy lub innych osób.

§ 2. Zezwala się krajowcom dewizowym na dysponowanie w stosunkach z cudzoziemcami dewizowymi, przebywającymi lub mającymi siedzibę za granicą, zagranicznymi środkami płatniczymi, uzyskanymi z darowizny, o której mowa w § 1, a postawionymi za granicą przez darczyńców cudzoziemców dewizowych do dyspozycji krajowcom dewizowym, z wyjątkiem dysponowania pod tytułem darmym, które wymaga uzyskania osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 3. Kwota darowizny (§ 1), postawiona za granicą krajowcowi dewizowemu obywatelowi polskiemu do dyspozycji, a następnie przywieziona lub sprowadzona do kraju, może być przez niego wykorzystana w eksporcie wewnętrznym stosownie do przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 24 czerwca 1959 r. w sprawie zezwolenia na wykorzystywanie w eksporcie wewnętrznym zagranicznych środków płatniczych uzyskanych z niektórych tytułów (Monitor Polski Nr 60, poz. 295).

§ 4. Niniejsze zarządzenie nie zwalnia od obowiązku zgłoszenia kwot darowizn zagranicznych środków płatniczych, stawianych za granicą przez cudzoziemców dewizowych do dyspozycji krajowców dewizowych, przewidzianego przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie zgłaszania mienia posiadanego za granicą oraz należności od zagranicy (Dz. U. Nr 21, poz. 138).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole